

UJ FOLYAM. VI. KÖTET

3. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. JULIUS 15.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

SÍRYA-VIGADÓK.

— Regény, írta Szabó Endre. —

(3. közlemény.)

II.

Verpeléti nagy zavarba jött. Ügyetlenül ugrott fel az asztal mellől s nagyon szeretett volna úgy állni, hogy eltakarja a reggeli minőségét eláruló «bünjeleket», mint a sörös kancsót, tormás tányérkát és a virsli megmaradt két csücskét.

Hiába restelkedett pedig. Mert Paszternák gróf észre sem vette azokat a jeleket az asztalon, vagy legalább úgy tett, mintha nem vette volna észre. Barátságosan lenyomta a vállát Verpelétiének, hogy üljön le vissza; aztán leereszkedett ő is egy székre, jól vigyázva, hogy egyik lábát keresztül tegye a másik térdén és piros selyem harisnyája kellő mértékben látható legyen. Azután egy hunyorítással leejtette a szeméről a monoklit és egy világért észre nem véve a háta mögött hajlongó pinczéreket, hanyag hanghordozással szólt Verpelétihez.

— A lakásáról jövök... részvét-vizitet akartam tenni önnél, — tréfált és nevetett Paszternák gróf, félig németül, félig magyarul beszélve.

— Micsoda részvét-vizitet?

— No, hát nem érti a tréfát, — folytatta Paszternák heherészve, — hát hiszen tegnap meglehetősen kiadta a lelkét a zsebe, — s átnyulva az asztalon, kedveskedve verte meg a Verpeléti keze fejét.

Verpeléti rák-vörös lett. Még igen járatlan volt a nagyuri tréfákban. Nem értette: micsoda tréfálni való van abban, ha valaki olyan szertelen nagy összeget elveszit?

— Vagy úgy! — dadogott s megpróbált ő is mosolyogni.

E közben Paszternák gróf méltóztatott egy pinczért észre venni, attól egy pohárka likört kért, — majd gépiesen nyúlt az asztalon heverő vizit-kártya után, felbökte megint a monokliját, mintha azzal jobban látna, aztán megforgatta a vizit-kártyát, mintha nem tudná, hogy melyik végéről kell az olvasást kezdeni, — végre pedig elcsodálkozva kiáltott fel:

— Á-á-á! Gratulálok! Hát már meg is előztek engemet. Tudniillik én azért jöttem volt önhöz, hogy egy kis utbaigazitással szolgáljak. Láttam, hogy ön még tájékozatlan ilyen esetekben. A pajtási kötelék pedig azt hozza magával, hogy a gyakorlottabb a gyakorlatlanabbat ne hagyja magára. Aztán láttam a «Külön-kolbász-ka-szinóban», hogy a többi közt még én vagyok legközelebbi ismerőse, (itt kezet nyújtott Verpelétiének, a ki megindultan szorította meg azt,) no hát — — eh, eh — — mit is akartam mondani — izé — izé — hát látom,

hogy már megelőzött valaki. Gratulálok, gratulálok! A firma egészen szolid. Csak gavallérok birják bizalmát.

— De nem értek ám én ebből egy szót sem, — vallotta be Verpeléti a nagy kéz-szorongatás, gratulálás közben.

Paszternák bekapta a snapszot, élvezettel csettentett utána a nyelvével, megsodorta a bajuszát és széllenyel-nézett, hogy tán valaki a közelben van s azért nem akar érteni ez az ember semmit. Látva, hogy egészen elkülönítve vannak, mindkét vállát felhúzza szólt:

— Mi van itt nem érteni való? Eh, eh — izé — izé: hiszen ha én értem, hát akkor ön még jobban értheti. Vagy talán nem az öné ez a látogató jegy?

— Az enyém... de... hát kicsoda-micsoda az a Kárbunkuluskövy Salamon magánzó?

— Eh, eh... izé... izé... grösszártig! Nem tudja, hogy ki az a Kárbunkuluskövy! Nicht schlecht! Hiszen én épen azért jöttem önhöz vizitre, hogy megmondjam önnek, hogy ki az a Kárbunkuluskövy? Az arany ember... eh, eh! izé: aranyember. De különben, ha nem ismeri ön, hát akkor hogy került önhöz a vizit-kártyája?

Verpeléti elmesélte.

— Eh, eh — izé: mondom, hogy nagy ember az a Kárbunkuluskövy. Meg is érdemli, hogy megkapja a nemességet, a melyre olyan nagyon vágyakozik. Megérdemli. Én magam fogok közben járni. Eh, eh: ez a Kárbunkuluskövy a gavallérok nagybácsija; például most is sietett önt kis öccsének fogadni. Már értesült, hogy milyen pech érte önt, s ő már itt járt, ide küldte a fiát... ráismerek... velem is így tett... soha el nem felejttem neki... én is úgy restelkedtem, szurkol-tam a papámtól, a Niki gróftól... s Kárbunkuluskövy bácsi megmentett. Soha meg nem bántam, hogy megismerkedtem vele.

Rémlett már Verpeléti előtt, hogy ki az a Kárbunkuluskövy Salamon — s egyszerre el is fogta a vágy, hogy bárcsak mielőbb megismerkedhessék vele. Ha lehet most mindjárt, mihelyt a gróftól menekülhet. Nem is tudakozódott tovább.

Paszternák gróf indítványozta is, hogy menjenek el innen, erről a gavallérokhoz nem valami nagyon illő helyről. Verpeléti szerencséjére Paszternák gróf fizetése csak annyiból állt, hogy egy forintot oda dobott a tálczára az egy pohár snapszért s azonnal indult kifelé; Verpeléti nem kellett szégyenkeznie, mikor az aprópénzes erszényéből kikaparta a három hatost s ő is oda tette azt a virslis tányérra; — sietett ő is Paszternák után, a ki épen akkor füttyentette oda a tulsó oldalról, Verpeléti lakása elöl a bérkocsit.

III.

A bagoly-utcza 7. számú ház kívülről nem sejtette volna senkivel, hogy abban a pesti gavallérok «bácsija» lakik. Alacsony, földszintes, ütött-kopott falú és fedelű ház; valaha sárgára volt meszelve, de most a legnagyobb részéről lehámlott a sárga máz s abból a felirásból is, a mely valaha tekintélyt kölcsönzött a háznak, t. i. hogy «e hely berondítása büntetés terhe alatt tilos», csak egy néhány betű ragadt még ott: megújítani a tilalmat nem tartották érdemesnek.

Az utczaról az udvarra három-fokú, téglából rakott lépcsőn lehetett lejutni; az utcza már úgy fel volt töltve, hogy elérte az ablakok alsó szélét s a bent lakók már nem is igen tisztogatták az ablakokat, mert úgy sem győzték volna: örökösen port vertek rá a kocsik, járókelők. A kapunak a fele már szintén a föld alá süllyedt s csak épen annyi maradt ki még a földből, hogy közep-termetű ember meghajlás nélkül beférhetett rajta.

Az udvaron a pizsoknak képzelhetetlen vegyülete. A termés-kövel burkolt udvar közepén egy a csatornába szolgáló nyílás volt, a melyhez a házban levő néhány lakás mindenikétől egy-egy árok vezetett; ezeknek az árkoknak az volt a rendeltetése, hogy a moslékot csergedeztessék a levezető csatorna-nyílásba. Egy toll-raktár, a mely szintén az udvaron volt, kellemetlen szagot terjesztett, és temérdek pihét eregetett a levegőbe, úgy hogy a ki sötét színű ruhában fordult meg ezen az udvaron, az kijutva az utczára, kénytelen volt megnedvesített tenyerével nyomban megkefélközni, különben nem mehetett volna végig az utcán.

Mindjárt a kapu alatt jobbra egy kifelé nyíló valaha fehérre festett ajtó volt, alatta egy-fokú téglalépcsővel. Az ajtó hátára ugyan olyan vizit-kártya volt felszögezve, a melyet Kárbunkuluskövy Adolár adott át Verpeléti-nek, egyetemben egy fekete kis táblával. Az ajtó állandóan be volt kulcsra zárva s egy ránkizsgáló-csengetyű nyele függött rozsdás dróton az ajtó közvetlen közelében.

Látszott, hogy «Kárbunkuluskövy bácsi» egészen arisztokrata életet él ebben a kis, düledező házban: óvatosan elzárkózik a toll-, liba-máj-, rongy- és csontkereskedőktől.

Délután két óra tájban Verpeléti Dénes állt meg a bagoly-utcza 7-dik számú ház előtt.

Mintha nem akart volna hinni szemeinek, mikor a házat jól megnézte magának, előhúzta zsebéből a vizit-kártyát, még egyszer elolvasta apróra a címet: «ba-goly-ut-cza 7. szám», nem lehet más, mint ez!

Tétovázva haladt le az udvarra vezető lépcsőn.

A fehér ajtó jobbra mindjárt szemébe tünt. Elolvasta az ajtó hátára ragasztott címet. Ez az! Jó helyen jár. Meg nem állhatta, hogy a fekete tábláról fogyatékosan letörölt felírásokat is meg ne vizsgálja: vajon kik szoktak ide jární? de nem tudott belőlök semmit kihozni. Mielőtt rátette volna kezét a kilincse, kinézett az utcára, hogy nem látja-e valaki? Mintha lopni ment volna...

Végre megnyomta a kilincset. Feltűnően könnyen fordult az a fészkeben. Mintha bőven meg lett volna kenve olajjal, vagy mintha nagyon gyakran szokták nyitogatni. Ez valami kis kellemes érzést ébresztett benne. Valóban: a kilincs vas-fogantyúja egészen fényes volt a gyakori fogdosástól s a fekete máz az ajtón, melyet a pléh mellé szoktak a fehér ajtókra alkalmazni, egészen meg volt kopva s csupasz deszka vigyorgott alóla. Hanem az ajtó nem nyílt ki.

Verpeléti meglátta a csengetyűt, megfogta annak a nyelét és kétszer megrántotta.

Hallotta, hogy a csengő messze bent, legalább is a harmadik szobában kilimpel, csak tompán szűrődve ki ide a bejáratához. Majd ajtók nyitása, zárása, lassú lépések hangzottak. A kulcs a fehér, külső ajtóban megfordult...

Verpeléti nek hevesebben dobogott a szíve... mintha valami ismeretlen szépséghez menne első találkozára...

Az ajtó kinyílt s kidugta a fejét — Karbunkuluskövy Salamon. Verpeléti rögtön ráismert, bár soha még csak fogalma sem lehetett róla, hogy milyen az? De nem tévedhetett, azt érezte. A középtermetű, pohos férfiú, a ki előtte megjelent, már túl volt az ötven éven; piros bársony, himzett házi sikkája alól is kilátszott tar koponyája, hosszú szakállát fehér gerezdek csikozták be; túlságosan is merész hajlású orra alatt vastag ajkak duzzadtak, melyek közül az alsó lomhán leffent le, úgy hogy valahányszor egyet szippantott hosszú szárú cserép-pipájából, alsó ajka mindannyiszor hozzá klappant a csont szopókához, meg leesett. Tisztességes hosszúságú kabátja szőr-kelméje meguntá már a fekete színt és kezdett fényes-zöldet játszani, kivált a könyökök, mell és hát körül, — jobbik zsebéből azonban visszás kacérsággal lógott ki egy vörös-tarka, perkál zsebkendő.

— Mi tetszik? szolt udvariasan Karbunkuluskövy, lát-hatólag jó benyomást érezve az elegans fiatal ember láttára.

— Önt keresem, Karbunkuluskövy úr, — felelt Verpeléti, minden tétova nélkül mondva ki a nevet.

Karbunkuluskövy, még mindig a nyitott ajtó kilincsen tartva a kezét, várt, mintha még nem volna a válaszszal megelégedve.

— Nevem Verpeléti Dénes.

Karbunkuluskövy felrántotta a szemöldökét, mintha keresné ezt a nevet az emlékezetében, — aztán hamarosan vendége felé fordult, mosolygott, megemelte a sikkáját, kivette a szájából a pipát, oldalra állt, helyet engedve a fiatal urnak:

— Méltóztassék besétálni... nagyon örülök...

Verpeléti felhagott a küszöbre, belépett a szobába s megvárta, míg «Salamon bácsi» ujra bekulcsolta az ajtót.

— No, hát mivel szolgálhatok... tessék, kérem alássan, tessék előbbre kerülni...

Verpeléti meglepetve nézett szét. Azt hitte: valami műkedvelő úr lakásába lépett. Falon, szekrényekben, állványokon, földön, szanaszét mindenféle műtárgyak voltak elhelyezve; vigyázva kellett köztük jární, hogy vagy egyre rá ne hágjon, vagy egyet le ne üssön. Harmonia ugyan nem volt a képek, fegyverek, faragványok, bronz- és szőnyegneműek elhelyezésében, de laikus előtt is mindjárt észrevehető volt a tárgyak nagy értéke.

Karbunkuluskövy úgy tett, mintha nem vette volna észre vendége meglepetését (a mit különben az is igyekezett jól-rosszul elpalástolni), s tovább nógatta, hogy csak tessék, méltóztassék oda, a másik szobába besétálni.

A másik szoba már nem volt oly túlhalmozott (épen akkor is sietve takarodott ki belőle egy kövér asszonyság, valószínűleg a «Salamonné néni»); valami kis izlés, valami kis kényelem is volt benne tapasztalható, értékeség azonban minden kétségen kívül.

Karbunkuluskövy leültette vendégét és mindjárt igyekezett a dologra térni: «mivel szolgálhatok»?

Verpeléti elpirult. Mintha csakugyan érezte volna, hogy valami «bácsi» előtt áll s be kell az előtt vallania valami csintevését.

— Bizony egy kis bajom van, — mondá vontatva, — egy kis «közbejött, váratlan eset» — magyarázta mosolyogva.

— Úgy, úgy! — ingatta a fejét Salamon; — no, természetesen, én nem akarok indiskrét lenni... azt én nem kérdezem, hogy mi?

— Nem titok! — nevetett Verpeléti, — elvesztettem tegnap harmincezer forintot.

— Harmincezeret!! Ty-sz-sz-sz! Szép summa! Úgy éljek: egy szerényebb millió! Tetszik tudni mit? ha nekem egyszer harmincezer forintom volna, mindjárt felépittem ezt a házamat. Pogány egy pénz harmincezer forint!

— No, szép pénz, szép pénz, — hetvenkedett Verpeléti a Salamon csodálkozása felett, — hanem hiszen több is veszett ám Mohácsnál.

— Mohácsnál! — vonogatta a vállát Karbunkuluskövy, — ember talán több, de pénz! Hol van arról számla?

PRÓBA.

Valami vétségért elítélték a zsidót. Azt mondja neki a szolgabíró: Vagy fizet 70 frtot, vagy koplal 4 nap, vagy kap olvasatlan 25-öt. A zsidó a koplalást választotta. Két nap csak meg volt, de már 3-ad nap dörbözött, ordított a kóterben, hogy inkább kiállja a verést. Két markos hajdú közbe veszi a deresen, kezdik hagedülni, a 15-dik ütésnél ordit, könyörög, rimáncodik, hogy inkább megfizeti a 70 frtot, csak eresszék fel. Kérdi aztán a szolgabíró mikor lefizette a pénzt, hogy miért nem fizette le először is? ezt először is megtehetette volna. Mire azt mondja Smüle nagy keservesen: Hát csak próbál az ember.

BÖLCS BOLONDSÁCOK.

Nem azért verte meg a zsidó fiát, hogy először nyert, hanem mert keveset nyert.

Ma azt tartják, hogy nem a vallás idevezit, hanem a jó cselekedet.

Goldblatt Kájim meg azt tartja, hogy nem a vallás idevezit, hanem a *tagadás*.

HONNAN TUDJA ?

— Kondoktor! Nyisson ki ezt az első osztályó kopét.

— Kérem, oda nem lehet beszállni.

— Miért ne lehetne beszállni? hát nincs nekem első osztályú bilét?

— Ha van is, de ebben a szakaszban most püspökök ülnek.

— Hát honnan tudja ün, hogy én nem vagyok ed pöspök?

NAGY SZÓ.

Bandika: No, a meddig visszaemlékezni tudok, még ilyen hőségre nem emlékszem.

NEHÉZ FELADAT.

A Terézvárosban valami «társas-kört» alakítottak a nyárra, helyiségül egy kertet választván, a hol nem csak jó bort lehet inni, hanem kuglizni is. Találkozván egy terézvárosi egy józsefvárosival, szóba kerül a társaskör.

Józsefvárosi: Hallom, hogy társas-kört alakítottatok; mi a neve annak a társaskörnek?

Terézvárosi: Jaj, azt még nem tudjuk. Nagyon nehéz neki nevet találni, mert azt is bele akarjuk venni, hogy *kert*, meg azt is akarják némelyek, hogy az alapítók nevei is meg legyenek a czimben örökítve. De a névmegalapító bizottság nem bír ebből a feladattól ki-gázolni.

Józsefvárosi: Hát hogy hívják az alapítókat?

Terézvárosi: Hm! hiszen a nevük a baj! úgy hívják őket hogy Löwy Nátán, Wolf Izrael és Hirsch Ábrahám.

Józsefvárosi: Hiszen akkor nagyon könnyű kitalálni olyan nevet, hogy benne legyen a kert is, meg az alapítók neve is, hijjátok úgy a társas-körötöket, hogy «Állatkert.»

— Hallod-e feleség: így akár otthon is unhattuk volna magunkat, mint itt.

— Igaz — de látod: ennek az itteni unalomnak mégis csak van valami ingere.

— No ez furcsa! ugyan mi lehet az?

— Hát például, hogy — pénzbe kerül.

KEDÉLYES.

Akasztófához kísérik a gonosztevőt. Útközben meg-ered az eső s megszólal az elítelt:

— «Jaj tisztelendő úr, beh ocsmány egy idő.»

— Könnyű magának, barátom, — felel a pap, — maga ott marad, de nekem még vissza is kell jönni.

A MAGAS ÁLLÁS.

Megszokott dolog, hogy a képviselőket választókerületükből leggyakrabban azért keresik fel, hogy boldogot, boldogtalant álláshoz segítsen.

X. . . képviselő bizonyos gondtalansággal lépked az utcán, midőn eléje botlik egy ismerős alak a választókerületből.

— Aláz'szolgája, nagyságos képviselő úr!

— Jó napot Horváth, hát mi járatban van itt Pesten?

— Mi türes, tagadás, ép nagyságos képviselő urat keresem. És milyen szerencse, hogy találok.

— Miben lehetek szolgálatára?

— Eljöttem kérni nagyságos képviselő urat, hogy segítsen engemet valami álláshoz jutni.

— Hát szívesen teszek, a mit tehetek — szólta a képviselő. Egyik járásbiróságnál úgy is van egy irnoki állás üresedésben, majd beajánlom.

— Engem? Irnoknak? Mit gondol képviselő úr? Soha! . . . Én magasabb állásra vágyódom.

— Talán a minisztériumhoz számtisztnek fogom be-rekomendálni.

— Azt is keveslem, magasabb állásra törekszem.

A képviselő ránéz emberére, s gyanakodón kérdi:

— Milyen a qualificatiója? Hol végezte iskoláit?

Horváth megnevez egy szerény hangzású városkát.

— Hány iskolát tanult? — kérdé kíváncsian a kép-viselő.

— Két normalist, — nyögte ki nehezen a magas állásra törekvő.

Mire a képviselő félig mosolyogva, félig gunyosan így szolt hozzá:

— Lássa barátom, nálunk a minősítés arányához mérik az állást; én csakugyan tudnék magának egy alkalmas állást.

— Hol?

— Ott, nézze, a nagyköruton, a hol azt a nagy házat építik, az épület előtt van egy jó magas állás, ha fel akar oda jutni, majd beajánlom — a pallérnál.

A TUDOMÁNY ÉRDEKÉBEN.

Orvos: Mit evett ön?

Beteg: Semmit.

Orvos: Mit ivott?

Beteg: Nem ittam én semmit.

Orvos: Hm, hm! Ez már baj...ez már baj... önnek valami nehéz ételt kellett volna enni, vagy valami rossz italt inni, hogy ilyen rosszul legyen...így az egész betegség nem ér semmit...

A SZOKÁS HATALMA.

— Jean — kiált a nagyságos asszony az inas után, — ha eső talál lenni, hát vigyázzon, hogy meg ne áztassa a báli ruhám, — inkább fogadjon kocsit; — érti?
 = Értem, nagyságos asszonyom.

Így értette, ni!

MÉLYSÉG ÉS MACASSÁG.

— Ugyan kérek egy kis tüzet!

= Tessék!

A KÁTPÁTON.

— Látod, Juczi, mért nem fogadtál te is szamarat?
 = Furcsa! hiszen itt van a férjem.

A SUGÁRÚTRÓL.

Susster fiú: (A vágató Kohnhoz.) Alljon meg csak nasságos úr!

Kohn: Nu, mi kell fiacskám?

Susster fiú: Hát tegnap mikor bürt vásároltam, egy garassal kevesebbet adott vissza, mint a mennyi dukált.

EZ MÉG JOBB.

Sok tanakodás után rávette magát a székely atyafi, hogy fiát elviszi Enyedre. Meg is tette. Miután a professzorokat jól megkenegette s fiát elhelyezte, egy napi időzés után hazament, hát csodák csodája, otthon saját fia, a kit ő már elhelyezett, nyitotta ki a kaput. Miután jól elnadrágolta, így szólt kisebbik fiához:

— Ugy-e te nem tész úgy, mint bátyád?

= Nem apám — felelt a kis honpolgár, — mert én el sem megyek.

A FILEZEFI.

— Tátikám: mi van az a fileze fi?

= Fiacskám, a fileze fi az ed ollejan purtéke, a mivel nem lehet üzletet csinálni.

MEGTISZTELTE.

A járásbiróné bement a hetessel a füstölőbe, hogy sonkát hozzon elő. A járásbiróné sorban megkopogtatja a sonkákat és aztán egyet oda ad a hetesnek, hogy vigye a konyhába. Erre a hetes megszólal:

— Tekintetes asszony, mondanék valamit, ha nem haragszik?

= No csak bátran, — biztatja a járásbiróné.

— Hát csak azt akartam kérdezni, nem volt-e tekintetes asszony hentesné, hogy olyan jól tudja a sonkákat megkopogtatni?

A BÖCSÜLET.

- Hát azt tudod-e, Jóska fiam, hogy ki a böcsületes ember? mi?
 — Nem én.
 — Hát az a böcsületes ember, a kit még be nem zártak. Hát jegyezd meg magadnak, hogy senki sem tudja, hogy meddig lehet böcsületes ember.

AD HOMINEM.

Hosszú sétát tett a főtisztelendő úr egy vasárnap délután s kimelegedve betért a város végén levő vendéglőbe, hogy egy pohár borocskával enyhítse szomjuságát. Fizetni akar aztán, de a kcsmáros hallatlan árt követel.

— Ejnye, ez már mégis csak szörnyű drágaság! — méltatlankodik a plébános úr.

— Jaj, tetszik tudni főtisztelendő úr, ez csak vasárnapi ár, ilyen árakat én csak vasárnap szedek, ezt pedig azért teszem, hogy a népet elriasszam a kocsmázástól.

A Z, A Z.

Első ballerina: Hallottad, hogy Pimpinella férjhez ment? S képzeld: a férjének mind bevallotta, hogy eddig hány kedvese volt!

Második ballerina: Ejha! mekkora bátorság!

Első ballerina: De mekkora — memoria!!

IDEÁLISTA.

Megénekelte Zenghő bús honát,
 Azt tartá, hogy legjobb anya...
 S csalódott benne, költeményit
 Nem olvasá el a haza.

A jellemet hirdette s az erényt,
 «Tökék»-nek mondá ezeket;
 S csalódott bennük, bár a szíve
 Igaz volt, — sokszor éhezett!

Természetről is sok szépet dalolt,
 De hát szegénynek pechje volt:
 A hányszor csak csodálta, zápor
 Éré utól s lett csupa folt...

Bús verseit, miken a könye dőlt,
 Az emberek csak neveték...
 Vigak miatt meg kaczagás helytt
 Gyanuba fogták ép eszét.

Csak egyben nem csalódott tán
 Vajj? ez sebére lesz-e ír? [szegény,
Magához illő nőt talála,
 Ki mást se tesz, csak — *verset ír!*

Haan Béla.

GYÓGYSZERTÁRBAN.

- Mit kér egy pióczáért?
 — Öt hatost adjon érte.
 — Eh mit, azért tán még olyan pióczát is megkapok, amelyiknek ügyvédi diplomája van.

EGY-UTTAL.

Úr: Ejnye barátom, ha így haladunk, estére sem érünk be a városba; nem tudna egy kicsit gyorsabban hajtani?

Forspontos: Tudnék biz' én, kérem alássan, de most lehetetlen, — mer' úgy gondoltam, hogy mivel most úgy is bemek a városba, hát egy-uttal a tehéncémet is megpróbálom eladni és oda kötöttem a saroglyához; az nem bír futni a lóval, szegényke.

MIVEL ÉL A NÍMET?

(Krónikás adoma.)

1820 táján történt, hogy nemes Sárközy Pista bátyánknak Bécs városába személyesen meg kellett jenni egy igen fontos peres ügyben. Befogatott tehát három tűzes pejt a batárba — mert még akkor nálunk a vasutnak hire se volt — elindult s szép csillagos éjjel meg is érkezett Bécsbe. Másnap pedig Pista bácsi sok lótás-futás után rendbe is hozta dolgát, de meg is éhezett farkasmódra Miska kocsisával együtt, ki a háta mögött czipelte a sok paksamétát. Betértek a legelső vendéglőbe — mely a nélkül is igen megtetszett Pista bácsinak, mert *czimernek két szép paripafej volt kipingálva*; — rendeltek s ettek, ittak s Pista bácsinak oly jó kedve lett, hogy egy mosolygós német szomszédjával élénk beszélgetésbe eredt, bár a diskurzus nem volt ment grammatikai hibáktól, de megértették egymást, sőt Miska is kaczagott, ha ők nevettek, pedig akkor hallott először német szót. Végre fizetésre került a sor, s borral együtt a számla alig tett ki egy tallért. Nagy csodálkozását fejezte ki Pista bácsi a német sógor előtt ez olesóság felett, pláne a nagy szelet pecsenye 8 krajczárnyi árát keveselte; a kis német nevetve világosította fel Pista bácsit, tudtára adva, hogy ő most *«löhüssal»* lakott jól (mert a hova betértek, ott lóhúsból készítettek mindent a sweinskottlettől a borju filéig, de ezt a német sógor nem mondotta meg Pista bácsinak már). Persze, hogy dühbe jött Pista bácsi annyira, hogy az asztalon levő tányérokot s üvegeket lapitgatta a szegény kellnerhez, Miska

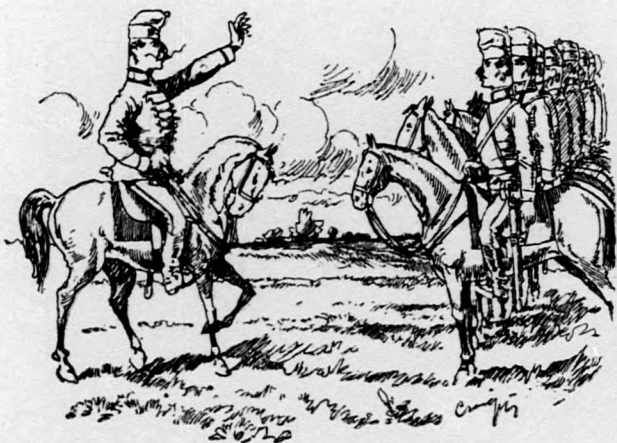
— ki e haragnak az okát nem is sejtette, az öreg úr példájára szintén megtette kötelességét, néhány palackot röpitve czélirányosan. A kárt a rendőrségnél ki-

fizette Pista bácsi s még az nap hazaindult, egész uton a legerősebb dohányát szíva, mert a lóhús ízét folytonosan érezte. Miska váltig kérdezte az okát a csetepaténak, de az auctoritás kevéért az öreg úr mindig kitérőleg válaszolt.

Tóth.

HUSZÁR SZUSZ.

Örmester: Hogy ültök azon a lovon, csámpások. Ha rátok néz az ember, mindig eszébe jut, hogy már inkább gyalogos lájdinánt lenne, mint ilyen huszárok közt örmester.

KÜLÖNBÉG.

Feleség: Hogy már egész közönyös vagy irántam, Gyula, azt már megszoktam; azt mondod: sok a bogaram. De hát akkor hogy lehetsz olyan nagy kedvelője a természetnek: hisz annak még több bogara van?

Férj: Hja, lellem, de azok nem kerülnek semmibe!

A: No, hogy tetszik a fürdő?

B: Jó volna, csak azt nem tudja az ember, hogy mi kerül többbe: jóllakni-e vagy a jóllakást szét-inni?

SUBA ALÓL.

«Állj ki te bakszász!» kiált a székely a szembe jövő szász szekeresre.

Miután az kiállott s jó messze elhaladt, utána mo-rogta:

«Te is kiállhattál volna bokmagyor!»

A ZÁLOGOK.

Kis leány: Nézd csak mama, mit hordanak azok az emberek mindig abba a házba?

Mama: Zálogot, kis lányom!

Kis leány: Hát aztán mindnyájan csókot kapnak érte?

VÁROSLIGETI IMPROMTUK.

A TÓRA.

Az édes drága föld, — anyánk
Rossz kedvü már régóta ránk.
Meg-megrázkódik mérgeződve
S part, ház, sziget potyogva dől le.
Sima helyen dombot növel,
Hegyek ormán lángot lövel
Odúkon át, forráson át,
Pusztítani mind kiküldi ránk
Mi mérget fékezett beléje!
— Ezt itt: — epéje.

A ZENÉRE.

Mondják a zene nemesít;
Azt tartom én is, de így!
E bős dob, juh-bőr, klarinét.
Hangjától megvadul a nép. —
S finom zenéjétől a salon
Embere, nézd mi lett? majom.
Cseréljétek meg és a nép
Fülébe öntsetek zenét,
Édest mint Orpheus dala,
Tán megjavul még általa.
E parfümös termekbe meg,
Hol több az embernél az eb,
Hol a gondolkodás robot,
Üssétek meg a nagy dobot.
Üsd tüdd! ne sajnáld a ribanczot!
Hadd járja mig el nem terül,
A mig vissza nem emberül, —
Keringje a Szent Vitus tánczot.

Veres Péter.

ISKOLÁBÓL.

Tanító: Pista, tudnál-e egy hangugrató szót mondani? (Pista hallgat. Azonban sokan jelentkeznek feleletre.) No Pali, mondd meg te. — Pali: Kecske.

Tanító: Fiam sorold elő az iskola butorait.

A fiú nagy hangon kezdi: Első a pácza. Erre a vendégek elnevetik magokat. A fiú pedig sírni kezd. Megjegyzendő, hogy páczával mutatták a helyeket a mappán: a közönség azonban másra gondolt.

VIZSCÁN.

Tanár: Micsoda előnyben voltak a görögök a mai kor felett?

Diák: Abban, hogy nem kellett nekik Homéért fordítani.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Sz—i. (Bpst.) Ön azt írja: «Megtörtént dolog. A Margit-szigeten József főherceg több osztrák tábornok társaságában ül és egész idő alatt nem lehet mást hallani a beszélgetésben, mint magyar szót; ugyanabban az időben Wodjáter és Kautz Gyula sétálgatnak a szigeten s beszélgetésekben nem lehet mást hallani, mint német szót. Tessék erre valami viczet csinálni! «Nem kell erre viczet csinálni, uram. — *Ambrìopolitanus*. Jó ötlet, de nagyon hanyagul van kidolgozva. Az «Üstökös» egy cseppel sem alkalmaz kisebb mértéket, mint akármelyik legszigorubb szépirodalmi lap. — *L-g S-r.* (T, b.) Azt szeretnők, ha sűrűbben látogatna be hozzánk, mert majd el is felejtettük. — *R-sz E-ó.* (Bjmk.) A multkori levelére nem azért nem válaszoltunk, mintha nem akartunk volna, hanem mert gondoltuk, hogy úgy is megérti ön: miért nem lehetett válaszolni? A mi szivességeinket pedig ne hányja

szemünkre, mert az mindössze is igen kevésből áll. Szives üdvözet! — *N-y A-r.* (N-Vrd.) A beváltakat szedésbe adtuk. Nagyon jó a szer-pap definíciója is, de azt nem adjuk ki, mert úgy tapasztaltuk, hogy a papok nem szeretik, ha tréfálnak velük, az «Üstökös»-nek pedig egyik legfőbb elve: senkit nem sérteni. — *H-th.* (S-Sz-Gy.) Dehogy tolokodás! Igen jók akadtak a küldeményben. — A «jó gazdasszony» epigramm ötlete jó, de a pentameter a cenzurán túl rossz; olvasson el csak néhány pentametert figyelmesen s rá fog jönni a sántító lábra. Ha ezt kiigazítja, kö-zönettel fogjuk venni. — *H-n B-a.* A javát apránként sorra veszszük. — *M-y K-ly.* (Bpst.) Köszönjük a figyelmeztetést. A biz' meglehet, hogy a G-f név alatt valami «ganef» rejtőzik s hogy azok az apró versikék nem az ő igazi tulajdonai. Majd vigyázzunk a körmire! *Több kéziratról* jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Süketeknek

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi sükettség- és fülzugásától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelben mindenkinek ingyen. Czim:

Nicholson, Wien, IX., Kolingasse 4.

A PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

(Budapest, IV., Kecskeméti-utca 6.)

kiadásában megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Dr. BIHARI PÉTER (egyet. magántanár): **Egyetemes és részleges eszthetika.** 630 lap. Ára 3 frt.

Jelenleg az egyetlen rendszeres eszthetika magyar nyelven.

HUME DÁVID: Közgazdasági tanulmányai. Ford. KÖRÖSY JÓZSEF. Ára 1 frt 80 kr., kötve 2 frt 40 kr.

BENEDEK ELEK: Székely Tündérorság. Eredeti magyar népmesék. Ára füzve 3 frt, diszkötésben 4 frt.

E díszes kiállítású kötetet **Gyulay László** és **Pataky László** számos művészi rajza ékíti, s fölötte alkalmassa teszi, hogy e könyv az ifjúságnak adassék karácsonyi, úievi vagy névnap ajándéku.

PETELEI ISTVÁN: Az én utczám. Elbeszélések egy kötetben 17 iv 280 oldal. Ára füzve 1 frt 80 kr. — TARTALOM: 1. Ószi napsugár. — 2. Szeret. — 3. Szomszédaim: I. Patakiék és a néni. II. A rácz Boglánról. III. Klára az anya. IV. Sugár a buba. V. A porkorom inspektor. VI. Kati. VII. Két gyermekről. — 4. A kapu be van zárva. — 5. Máli. — 6. Rosz vásár.

A mély és igaz vonás sok ez elbeszélésekben. A jellemzés ereje nem egy helyütt meglepő. Az előadásban pedig Petelei virtuoz. Legjelesebb elbeszélőink közt gyorsan helyet tudott szerezni magának.

A budapesti társaság. Fővárosi fény- és árnyképek. Ára 3 frt.

A Vassili «Société de Berlin» munkájának modorában írt mű a magyar fő város társadalmának főszereplőiről. 1800 többé-kevésbé a nyilvánosságban szereplő egyénről történik benne megemlékezés.

Hazánk legkedveltebb szénsavdús

SAVANYUVIZÉ

A MOHAI

FORRÁS

AGNES

Ő fensége József főherceg és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendszeres italul szolgál.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Legjobb asztali és üdítő ital.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend. Évi szállítás 2 millió palack.

Orsz. főraktár Budapest: **Édeskuty L.** m. kir. és szerb kir. udv. szállító

Ugyesintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

VÉGELADÁS

a legolcsóbb áron. Egy nagy tömeg **diszmu- és bronz-áru, porcellán, fa és üveg,** valamint **szoborkák, vázák, szalonbutorok, óra és trógarnitúrák** és egy nagy tömeg **függő és asztali lámpa.** 6653

TELSORY

Budapest, Gizallatér 1. (Haas-palota.)

HIRDETÉSEK

az Üstökös részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN

Kecskeméti utca 6. sz. alatt.

Nyáralóba, fürdőbe utazóknak.

Kerti szék laposra összehajtható kényvelmés nádfélszel 2.20 3 frtig.
Indiai hinta gyűfű kötéssel vagy szőnyegben 4.50, 6.50, 10 frtig, nagyobb léccel készíthető frt 10, 14, 20 frtig. **Japán napernyő** 1.20—3 frtig. **Kerti legyezők** 10 krtól 3 frtig. **Virágszalag** frt 6—10 frtig. **Erős gyermekkecsi** frt 7—15 frtig. **Gyermek-kocsi** egyszerűsind bőségs frt 13—18 frtig.

Az egészséges fenntartásához tiszta üdítő szódavizet nyerünk könnyű bánásmóddal a **Dr. Fèvre párisi tartós szódavíz-készítő géppel**
2 4 6 8 10 buttelles
7.— 10.— 12.— 14.50 17.— Egy csomag borkó és szóda 2 frt. **Fagyalt-készítő** receptekkel 3 6 12 adagra
7.50 11.50 16.50.

Vajkészítő 8.—, 13.— **Tyúk alakú vajtartó** 70 kr. **Ezest-és oltartó** frt 2—10 frtig. **Villa** és kanál salátához 40 krtól 2 frtig. **Sodnyomó** teborító legyek ellen 50 krtól 1.50 krig **Kézi gyümölcs-Új! Légmentesen elzárható** **prós** 1.80. **Új! befőttes-üvegek** 1/4—2 liter g 28—85 krig. **Sár** a penész-gyümölcs-kések 12 darab g frt 5—6 frtig. **Hávetőző-gép** 5.60—12 frtig. **Palack-dugaszok** 10—60 krig. **Wischin** szobapadlószívó 70 kr. **Sörös** készletek tálalás frt 1—30 frtig. **Fogkefék** Mouson kintő kézi szappan 1 dohoz 70 kr. **Amerikai ébresztő-óra** frt 4.70. **Színváltoztató idő-jósító tálcák** 70 kr. **Zacherl** ova írt—por 50 krtól 1 f t g. **Kézi virág-ecskendő** 1.20, 2.—, 3.—. **Virág-harmatosító** 40 kr. **Tam-Tams** a vendégek ő szelvénye frt 20—40 frtig. **Accordban hangot nyáj-kolomp** 5.—, 7.—, 9.—. **Kerti útsornyiró-olaj** 4:0 **Veszélyes** hangfúvó erős hangja távolra hallatszik 15 frt. **Kézi utitáska** frt 4—20 frtig. **Kézi táskák** az útra szükséges toilett eszközök be rendezve frt 18—60 frtig. **Kézi koffer** frt 3—3 frtig. **Váll táskák** 3.50—5 frtig. **Csészérien** berendezett uti-ekers frt 6—9 frtig. **Borotva-készlet** John Heiford kessel 7.—. **Argol borotva** 1.20—3.50. **Pneuma** ikus gyertya-tartó ablakra 1.80. **Hajfudorító-lámpa** vassal 80 kr. **Szárpa fona-utis és vadász-kulcsok**, az ital me legben is hasznos tartály frt 3—3.60 frtig. **Berendezett pinzetek** 6.75—15 frtig. **Universalis** uti tűkör 7.50—3.50. **ig** **Kelivel** könnyen mosható takarékos **gallérok és kezeltők**, gallér 25, 35 kr., szines 40 kr., kezelő 65 kr., szines 1 frt. **Mentó-boxer** a melényzsebben 1 frt. **Erős lövésű kis tomor** formájú bulldog-revolver 7.50—9.50. **Po tosan** járó schweizi erős nickel remontor **zsebóra** 6.50—9 frtig. **Úti sapka** 1.50. **Fürdő-szivacs** 1.—, 2.—. **Szivacs-zacskó** 50—1.50 krig. **Protie-k-ztyú** 40 kr. **Fürdő-hémmérő** 50 krtól 2 frtig. **Lapos ivó pohár** —40—1 frtig. **Fürdő-papucsk** 1.40. **Villanyozó** készülék izom gyengeségül 5.—, 10.—.

GUMMI-cikkek személyes öltömlomra stb. **Bet-gépölés**ra alio et-feszkedő frt 3—5 frtig. **Anyaméh-ecskendő** frt 2—5 frtig. **Promó** Cioletpapír frt 1.30 kr. **Önműködő aszoptató üveg** 1 frt. **Ösmert** angol foggyógyg frt. **Sportkedvelők** nygelmebe angol **disznóbőrnyereg** 15—35 frtig. **Kettősszárú kantár** 4.80—3 frtig. **Zabla** 1.80—3.50. **Izzasztó** 2.7—5 frtig. **Nyergel-ek** 2.50—3 frtig. **Kengyel-szíjak** frt 3—3.75. **Kengyel-lvasak** 1.60—3.50. **Sarkantyú felcsapolható** 2.—. **Lóidomítvási** ríncerosbőrűből —60—2.50. **Lóháló** legyek ellen egész lóra, párja 16.—. **Lószornyiró-olaj** 4.20. **Alkalmi vétel vadász-tegyverék készlet** áron. **Horoghalászat** összes kelléke. **Összetelhető** halász-bot frt —15 frtig. **12 darab** hoog mesterséges legyekkel 60 kr.

Kívánatra 850 ábrás árjegyzéket bérmentve küld, meg nem felelő tárgyakat vissza vesz

WERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST, Dorottyá-utca 1. sz.
a „Magyar király” szálloda átellenében.

Zsinórral ellátott hoog —10—2 frtig. **Touista-táska** vállra 4.50—10 frtig. **Gamási** 4.50. **Botszék** frt 4—8 frtig. **Kés, kanál**, vil a egyben 1.80—4.50. **Zszebivő pohár** —40—2 frtig. **Lapos zseb napóra** irándytűvel 1.—. **Törésbot** 1.50—10 frtig. **Egysz lapos zseblámpa** 2.—.

Vendéglősöknek **lignum-sancetum** kuglizó-golyók
9 9 1/2 10 1 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 ctm átm.
1.15 1.30 1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.50 = 20 2.80.

Egy készlet szokásos nagyságu keményfából tartós **kuglizó-bábok** 2.50. **Papír-léghajók** —60—1.50 krig. **Női kuglizó** egész szük udvarra is felállítható, egy készlet bábok, golyó, zsinórral és kapocsokkal frt 5.25. **Ariston** zené-é-szekrény 16.50, egy zenedarab 60 kr. **K. rü flobert-puska** frt 9—20 frtig. **Vascséttábla** lügro bohóczsal frt 2—8 frtig. **Sz nes papírlampionok** kerek k világosítás és dí-zítésére 15—60 krig. **E. G. dugaszszuhó** —30—2 frt g. **Palack dugaszoló** 1.40. **Biztonsági** borlehuug gummicso 2.70—3.30 krig. **Kulcsal** elzárható hoú csap 1.50—2 frtig. **Hydrau** ikus **hordó szád** szesz s ital k mezmórlása elen 1 frt. **Kerti gyertya-tartó** üveggel 1 frt, 2.30.

Mulattatásul és a test edzésére. **Teljes tornakészlet** kiskolával ábrakkal 15 frt. **Gyermek-hinta** frt 3.— frtig. **Mászkötél** 6 frt. **Trapez** frt 4—5.60 krig. **Kötél** 1 k r kákkal 4 10—4.9.—. **Kötélh** csófrt 7.—. **Tornagolyó** 30. **Muline** karzom és övítő, párja 2.—, 4.—. **Tornacsi** 6 1.30 kr **Két üveg-készlet** frt 23.50. **Athleta** bot frt 2—5 frt. **Uzsov** 9 ft.

Tactos Croquet-játék frt 9—20 frti. **Gummi lap** da 15 krtól 1.50 frtig. **Karik** játék 2 pár frt 1.60. **U ro-sin** r 30—60 krig. **Lepke** 35—70 krig.

Accordeon-tromoló harmonika trombita díszel 7.—. **Hango** t s sáharmonika és negyü kísér ttel 1.50. **Occarina** iskoával —70—1.20 krig. **Kettős fogat**, a gyermek s aga és ott hajítja frt 1—6 frtig. **Háromkerékű erős velociped** fúknak frt 8—15 frtig. **Ásó, kapa, gereblye** gyermekeknek 1.50—2 frtig.

Közsegi előjáróknak. **Erős réz oldalt dob** szíjjal 15 frt. **P.st. táskák** 2 kulcsosa frt 7—12 frtig. **Postakürt** 2 frt. **Ejje** ór síp és kürt frt 1—8 frtig. **Marha-rvágó** 2.40—5.50. **Marha és löklystír** 4 frt. **Trokar két csóvel** 2.50. **Bika-orr-karika** —65—1 frtig. **Bra** koltó 2.—, —80—1 frtig. **Bírka** és malaczfül bélyegző fogó 3.75.

Dohányzóknak. Új! **Abadie** nem vasasztott cigarettá-hüvely szepő ával 200 darab egy doboz 60 kr. **Houb** on papír 100 darab 30 kr. **Hüvelytömő** 30 kr. **Automa** cig-rtta készítő és dohány-szelence 2 frt. **Szára** n szivó csatornás fapipa 1.20. **Gőz pipaszár-tisztító** 1.50. **Kanócsos gyufatartó** 85 kr. **Dohányszita** 1.40.

Méhészeti segédeszközök. **Göndöcs** fél-méhészap-ka 2 frt. **Kifűsölő** pipa 1.50. **Rajfog** -zacsok frt 2—4.20. **Herelőg** kalitka 1.20. **Méh**lak-kaparó Sejt lekuróló. **Ker** főtőg **Anyaró** -a-likka. **Ete**ő és itató készülék. **Hahnema-n-féle rács**. **Rajfcskendő** stb stb.

Északi tengerfürdők és légyógyhelyek

Kör lbelül 40 k ló réter hosszu, egyenes part, folytonos hullámzás, teljesen szabad életmód, mérsékelt árak. **Julius** 1-éig, és szeptember 1-től szállodák és magánlakásokban 1/2-addal olcsóbb. **1884-ben** 2900. **1885—**3600. **1886—**4300, **1887—**5400 vendég fordult meg.

Ujjonnan berendezett: Gőzuti-tengertől a fürdőig. Hajózás és vadász-sport. Uj nagy meleg fürdőház gőzfürdővel. Fürdő-gyógytár Westerlandban.
Sylt fürdő képes leírása minden könyvkereskedésen. **Prospektusok** és uti terveket küld a frdól az atósá; **Westerlan -Sylt.**

Brünni szöveteket

egy elegáns tavaszi vagy nyári öltönyre 3'10 méter azaz 4 bécsi rőf szelvényekben.
frt 4.80 ig-n finom
frt 7.75 legfinomabb
frt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjúból, valamint felöltő-szövetek, sima és selyemmel átszőtt kamarg, czérnázott mosószövetek uri-és fiúöltönyökre, méterje 55 kr, egyszerű szélességű, szétkuldt utánvetél a szolid és reel czágnak elismert **SIEGEL-IMHOF** finom posztogyári raktára **BRÜNNBEN.**

Nyilatkozat: Minden szelvény hosszúsága 3'10 mtr és 153 ctm szélességű, tehát egy tökéletes uri öltönyre elégessé. Ezen czg ismert szoliditása kezkesedik a ról, hogy mintaszerint választott színösségű és színi árak szállítatnak. Ezen szövetek olcsó árúak és szép kiállításuk miatt elsőrendűek és minden más gyártmány feletti, előnyben részesülnek. **Kívánatra** a fenti raktár bárkinek **mintákat ingyen és bérmentve küld.** 5575

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékelték.

Szakállnövesztésre az egyetlen, legbiztosabb és legszilárdabb szer Bosse Pál EREDETI MUSTACHES-BALZSAMJA.

A siker biztosítva 4—6 hét alatt. A bőrre teljesen ártalmatlan. Bizonyítványok többé ne hozatnak nyilvánosságra. **Szállítás titkárta** mellett, **utánvetél is.** **Egy szele**nce frt 1.80. **Kapható** **Buda**pesten: Dr. **Budai** Emil, városi gysz. a **Sz. Háromság**-hoz, **Városház**ter. **Bécsben:** Weis J. gyógyszerárán a **szerecsen**hez. **Tuchlauben,** 2. szám

